

MICHAEL CAROLL: THE BREATHTAKING BLUE (GOLDEN PATH, 1989)

Dupla albumot vártam, amit félig meg is kaptam: egy fél dupla albumot, tehát 10 dalt, ami még az „Afternoons” 13 dalánál is kevesebb, jóllehet időben csaknem olyan hosszú.

Ennyi bevezető után: az album tökéletes. Mind a borítót, mind a zenét tekintve. A borító aranyszínű, középen késsel egy nap látható, amely talán a Red Rose-ban említett kék napfényt reprezentálja. Már az együttes neve is furcsa stílusban van lemezre írva, ami talán önmagában megadja az új LP stílusát. A hátoldalon a címek, és egy rajz egyiptomi stílusfigurákkal. Most pedig következzen a lemez:

Summer Rain

Az első dal, a Summer Rain először megütött, hogy milyen unalmas, de aztán rá kellett, hogy jöjjenek, ez a dal egy gyöngyszem az albumon. Első pillantásra úgy tűnik, nem történik semmi a dalban. Marian halkán, de tisztán énekel egy, a háttérben szóló zenére. A szöveg szép: valaki vár az esőre, ami talán meg is jön. A legtöbb részen a zene nem emlékeztet az Alphaville-re. Erős dob, lágy zongorajáték, ennyi az egész. Újra és újra meghallgattam, és rájöttem a Summer Rain nem ez, hanem valami más. A szöveget megfigyelve, nem is szép, hanem inkább félelmetes. Az első sorok („Rezzelés nélküli világ / a forróság szívdobbanása...”) talán a jövőt idézhetik fel, amikor az atomenergia miatt minden forró lett. Ezt erősíti meg a következő sor is („Nincs mozgás, és nem közeledik csillogó acél ebből a lélegzetelállítóan kék égből”). A refrénben „Az oroszlánszelídítők játéka véget ért” annyit jelenthet, hogy akik a fegyvereket a kezükben tartották, nincsenek többé közöttünk! Két további szimbólum is szerepel a szövegben: a „Hét pecsét” a nemzetek közti megállapodás jelképe, a „dühös angyalok” pedig a bombákat szimbolizálják. A „Csak várok a nyári záporra, vagy valami másra” annyit jelenthet, hogy a katasztrófa után nem történnek nagy dolgok, még egy nyári eső is jelentős esemény. A második versszak nem ilyen egyértelmű. A „méhek” talán a katasztrófa túlélői, a „próféta” pedig esetleg valamilyen szószólójuk, aki egy elképzelt, de lehetséges jövőről beszél nekik. („Igen, együtt megváltoztathatjuk a világot”). Ennél jóval sötétebbek az utolsó sorok: ha másra nem vagyunk képesek, csak arra, hogy elpusztítsuk a világot, amelyben élünk, és ezzel együtt magunkat, az Isten hátat fog fordítani nekünk. A dal a „Singing in the rain” egy sorával zárul – bár a szöveg ebben a környezetben sokkal több jelentéssel bír.

Romeos

A szöveg egy kicsit összetett és absztrakt, de nem az Alphaville-t hallanánk, ha minden egyértelmű lenne. A két versszak két részre osztja a dalt. Az első rész a fiatalsággal és korrallal foglalkozik. („Ott áll egy fiú egy kis fekete kutyával, és egy darabig az óráját figyeli”). Az idő múlását mutatja, hogy a fiú nézi az óráját és egyre öregszik. („És a múltó évek lemosás arcáról a festéket”). A második rész bonyolultabb: a „minden fiút bezártak egy erődbe / minden lányt bezártak egy erődbe” – azt jelenti, hogy az emberek a mai társadalmakban mind fizikailag, mind gondolatilag el vannak szakítva egymástól. A következő sor („csak mert ez bűn lehetett, az lehetett”) azt jelenti, hogy ami az egyik embernek bűnt jelent, nem biztos, hogy a másikon is az. A „Hús és vér vasban és acélban” hangulatilag tökéletesen visszaadja a nyers valóságot, ahol az emberek a társadalom egy szeparált részében

kell, hogy éljenek.

A saját koncepcióm szerint a két rész között (amely egyébként első látásra teljesen különállónak tűnik) a refrén ad valamilyen kapcsolatot. A dal tulajdonképpen egy kérdés: a magányosság és a kitaszítottság kérdése. Vajon az évek múlása ellenére mindig egy kisgyerek álarca mögé bújssz, csak mert valaki a társadalomból kitaszítottként kezel és lenéz. Közeledve a dal végéhez az „Időnként mindannyian véleményt változtatunk” sor mutatja, hogy nincs túl sok különbség a között, hogy az egyén a társadalom melyik szélének szegélyén van...

She Fades Away

Azt hiszem, ez a dal egy nagyon sikeres kislemez lenne. Tartalma: történet egy elveszett vagy elmúlt szerelemről. Annak ellenére, hogy a könnyűzenében a dalok megközelítőleg 95 százaléka erről szól, az Alphaville-nek sikerült másképp hozzányúlnia a témához. A szöveget nem is kell túlságosan értelmezni, hiszen aki már átélt hasonló helyzetet, könnyen megértheti, hogy miről is van szó voltaképpen.

The Mysteries Of Love

A The Mysteries Of Love egy furcsa dal. A szöveg optimistán fog fel egy ostoba és kellemetlen helyzetet. Meglepetés volt számomra, hiszen ez is egy szerelemes dal, már a második az albumon, jóllehet az Alphaville-re ezek a dalok nem a legjellemzőbbek.

A szerelem ezúttal egy politikai szituációban van elhelyezve. Mindketten más-más politikai világban élnek – a fiú otthagyja a lányt. De a közös álmvilágban („az Ígélet földjén”) együtt maradnak. A verseny a saját kitartásukat fejezi ki. A refrén utal rá, hogy a szerelem erősebb a távolságnál. A következő szakaszban: „és elválunk egy rövid mosollyal, keresztül a szögesdróton, amelyet a pillangók megvetnek” a kedvenc soraim. A drótháló azonban nem csak az országhatárt jelenti, hanem mindazon dolgok összességét, melyeket az emberek önmagukra kényszerítettek – ezek azonban az állatokra nem érvényesek.

Ariana

Ez az a dal, amelyet az első meghallgatás után dúdolsz. Tréfás és örült. Egy lány, aki híres és akit mindenki szeret – ez Ariana. A zene gyors és szórakoztató. Egy dal, ami azért van, hogy örülj neki.

Heaven Or Hell

Ez egy súlyos, depresszióval teli dal, ami minduntalan a Next Generation-t és a Forever Young-ot juttatja eszembe. A felszínen egy félreértett vagy félreértelmezett szerelem története. Az első sorok („Régen, ráébredtem, hogy mosolyod árnyéka cikázott át gondolataimon”) arra eged következtetni, hogy nincs minden rendben, bár úgy tűnik. A következőben („honnan tudhattam volna, hogy ez volt az utolsó Isten hozzád”) – a lány elment. Az ezt követő sorok a kettejük közötti távolságot mutatják be. Talán a fiú még nincs teljesen felkészülve arra, hogy szeresse a lányt. A refrén sorai a kettejük közötti ellentétet, illetve a szerelemben lévő ellentéteket szimbolizálják. A második rész olyan, mint a She Fades Away szövege. A lány otthagyja a fiút, de legbelül még mindig vérzik („aki könyörög a naphoz, hogy világítson ma éjjel”). A magam részéről, bár lehet, hogy nincs igazam, ennél több a

dal jelentése: a Föld (= a lány) és ezen belül az emberi fajé (= a fiú). A „fiú” túl sokáig félreértette a „lányt” és el is veszítette azt.

For A Million

A For A Million a legjobb dal a lemezen, sőt állíthatom, hogy nem csak a lemezen. Ez a legjobb dal, amit az Alphaville valaha is írt. Persze lehet, hogy mások ezzel nem értenek egyet, de ez nem ennek a dalnak a hibája. A szöveget nehéz értelmezni, könnyen lehet, hogy másnak egész mást jelent majd, mint nekem. A kezdő sorokban az „idegen nap” miatt úgy gondolom, hogy egy idegen bolygón vagyunk, ami talán egyet jelent a „Land of make believe”-vel. Az álmos kígyók a hatalom képviselői az idegen bolygón, a lány és a fiú szerelme olyan, amiről csak álmodnak. Az első szakasz vége egy vágy, hogy véget vessenek azok hatalmának, akik szétválasztják őket. Az „Évmilliókon keresztül álmodnak” pesszimizmust sugároz: a hatalmasok olyan sokáig fognak uralkodni, hogy a vágyak is elenyésznek. A második rész is ezt igazolja, a hatalom tovább él, mindamellett szerelmük kitart. A második kórus után egy érdekes rész következik: a szöveget Janey Diamond egyik verséből választották. Valójában nincs szerves összefüggésben az előző résszel. Jelentése: a valóság nem egészen az, aminek látszik. És ez utóbbi gondolat tükrében kezdhetem újra átgondolni a dalt...

Middle Of The Riddle

Ezt a dalt képtelen vagyok értelmezni. Ugyan olyan jó dal, mint az Ariana, gyors, tréfás, bolondos. Őszinte leszek, fogalmam sincs, hogy miről szól, bár a kórus szerint nem nehéz rájönni, tehát talán nem is rejtvény. Van néhány meglehetősen zavaros rész benne. És mi a 42-es szabály? Talán Hitch Hiker „Galaxis útikalauz” című művére utal, amelyben az Univerzum és minden más 42 pontban van megadva... de ez csak ugyanúgy találgatás, mint az, hogy kik a Lady Bright szerzői. A lemez szerint Albert & the heart of Gold. Azt hiszem, hogy azzal mindenki egyetért, hogy Albert esetében Einsteinról van szó. Sokak szerint a Heart of Gold a valódi szerző, tehát Marian, de e dal után éppenséggel a Hiker könyvben szereplő úrhajóra is gondolhatunk, aminek a neve szintén Heart of Gold. A Middle Of The Riddle egy szokatlan dal, jó lenne tudni, miről szól.

Particia's Park

Ez egy instrumentális dal. Éppen ezért nehéz beszélni róla. Tökéletes egész ad. Azt hiszem, bármilyen szöveg agyoncsapta volna a zenét. Bizonyíték a dal arra, hogy az Alphaville nem csak fantasztikus szövegeket tud írni, hanem zenét is. Igazából azt is el tudnám képzelni, hogy olyan lemezt is kiadjanak, amelyen csak instrumentális dalok találhatók. A baj csak az lenne, hogy nem hallanánk Marian hangját. Nagyon nyugtatóan hat a Middle után és jó bevezető az Anyway-hez.

Anyway

Egy nagyon kedves dal, nehéz nem szeretni. Jól zárja az albumot.

*Írta: Michael Carroll, megjelent 1989-ben a Golden Path fanzine-ban.
Fordította: Boros Éva, 1989*